

SYLABUS MODUŁU

Część A

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|------------------------|--|
| 1. | NAZWA MODUŁU | MODUŁ TEORETYCZNY: <ul style="list-style-type: none">➤ TEATR I DRAMAT➤ TEORIA WIDOWISKA TEATRALNEGO➤ HISTORIA TAŃCA➤ FORMY TEATRU TAŃCA (TEORIA)➤ ESTETYKA➤ FILOZOFIA➤ FILOZOFIA CIAŁA➤ ANTROPOLOGIA SZTUK WIDOWISKOWYCH➤ WIEDZA O SZTUCE |
| 2. | LIDER MODUŁU | dr Adriana Świątek |
| 3. | PROFIL | Ogólnoakademicki |
| 4. | ISCED | 0215 muzyka i sztuki sceniczne (grupa: 02 - nauki humanistyczne i sztuka, podgrupa: 021 - podgrupa artystyczna) |
| 5. | KIERUNEK I SPECJALNOŚĆ | Kierunek: aktorstwo, specjalność: aktorstwo teatru tańca |
| 6. | WYDZIAŁ | Wydział Teatru Tańca |
| 7. | CELE MODUŁU | Program studiów Wydziału Teatru Tańca charakteryzuje się ujęciem holistycznym oraz synergicznym. Oznacza to, że poszczególne grupy przedmiotów modułów praktycznych (moduły aktorski i taneczny) oraz modułu teoretycznego przenikają się. Ma to na celu stymulowanie twórczej kreatywności studentów oraz zapewnienie dynamicznego i inspirującego środowiska pracy twórczej. Możliwe staje się to dzięki wielopoziomowemu, spójnemu systemowi wspierających się wzajemnie metod i podejść dydaktycznych. |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>Ich wspólnym mianownikiem i płaszczyzną porozumienia jest ciało aktora, źródło procesu kształcenia i rozwoju. Stworzony w oparciu o logikę ciągów program WTT ma na celu kształtowanie artysty wszechstronnego, wrażliwego, empatycznego, o szczególnej inteligencji emocjonalnej, artysty świadomego możliwości psychofizycznych, w jak najszerszym kontekście i umiejętnie kierującego się tak wypracowaną metodologią pracy w przyszłym życiu zawodowym.</p> <p>Moduł teoretyczny zbudowany został w oparciu o strukturę trzech tzw. ciągów:</p> <p>CIĄG 1: <i>Teatr i dramat - Teoria widowiska teatralnego</i></p> <p>CIĄG 2: <i>Historia tańca - Formy teatru tańca (teoria)</i></p> <p>CIĄG 3: <i>Filozofia – Estetyka - Filozofia ciała - Wiedza o sztuce - Antropologia sztuk widowiskowych</i></p> <p>Nadrzędnym celem modułu teoretycznego, który stanowi naturalne dopełnienie i przedłużenie dwóch pozostałych modułów (aktorskiego i tańca) jest nie tylko poszerzenie wiedzy i umiejętności studentów w zakresie przedmiotów humanistycznych, lecz przede wszystkim rozbudzenie w studentach potrzeby poznania w obszarze holistycznie rozumianej humanistyki.</p> <p>OGÓLNE CELE POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW MODUŁU</p> <p>TEATR I DRAMAT </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ poznanie jakości i dynamiki procesów dokonujących się w sztukach widowiskowych (z akcentem położonym na przemiany w europejskim teatrze dramatycznym) od starożytności do współczesności; ▪ rozumienie podstawowych linii rozwojowych w historii i teorii sztuk widowiskowych (teatru i dramatu oraz szeroko rozumianych widowisk kulturowych); |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <ul style="list-style-type: none"> ▪ znajomość stylów gry aktorskiej i interpretacji wykonawczej (w tym najnowszych trendów z zakresu określonych kierunków sztuki i osiągnięć najwybitniejszych przedstawicieli różnych specjalności – szczególnie z zakresu teatru i dramatu); ▪ umiejętność kreatywnej analizy i interpretacji tekstów teatralnych (w tym performatywnych); ▪ umiejętność krytycznego i twórczego dialogu z tekstami źródłowymi; ▪ umiejętność tworzenia rozbudowanych wypowiedzi ustnych i pisemnych; ▪ poznanie i inspiracja estetycznymi i filozoficznymi poszukiwaniami wybranych, wybitnych indywidualności twórczych; ▪ rozpoznawanie relacji między przemianami w poetykach dramaturgicznych a inscenizacyjnymi strategiami teatralnymi; ▪ dostrzeganie szerokiego kontekstu historycznego i kulturowego sztuki oraz jej związku z innymi dziedzinami współczesnego życia, a także posiadanie umiejętności samodzielnego rozwoju zdobytej wiedzy w sposób odpowiadający swojej specjalności; ▪ umiejętność twórczego przetwarzania zdobywanej wiedzy w procesie tworzenia; ▪ uzyskanie odpowiedniego przygotowania, wiedzy i umiejętności niezbędnych do ustawicznej pracy nad sobą, do rozwijania kunsztu, zgłębiania artyzmu a tym samym pogłębiania rozwoju osobowości artystycznej. <p data-bbox="730 1075 1189 1102">TEORIA WIDOWISKA TEATRALNEGO </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ rozumienie istoty sztuk widowiskowych – widowisk teatralnych oraz widowisk kulturowych; ▪ poszerzenie wiedzy w zakresie sztuk widowiskowych, płynnie i świadomie łącząc wielość perspektyw w jednej ścieżce poznawczej. ▪ poznanie i płynne poruszanie się na polu metodologicznym w obszarze sztuk widowiskowych; ▪ znajomość podstawowych pojęć i koncepcji oraz dziejów i rozwoju badań w zakresie wiedzy o |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>teatrze, widowisku, performansie;</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ rozwinięcie umiejętności krytycznej i twórczej analizy oraz interpretacji różnorodnych tekstów teatralnych – dzieł sztuk widowiskowych, wykorzystując przy tym różnorodne tradycje, teorie i szkoły badawcze; ▪ dostrzeganie i rozumienie sprzężenia sztuk widowiskowych i zjawisk społecznych; ▪ rozwijanie i pogłębianie umiejętności kontekstualnego myślenia; ▪ umiejętność twórczego przetwarzania zdobywanej wiedzy w procesie tworzenia; ▪ umiejętność wykorzystania zdobytych wiedzy i umiejętności na polu własnej ścieżki badawczej, inicjowanej w związku z pracą dyplomową; ▪ uzyskanie odpowiedniego przygotowania, wiedzy i umiejętności niezbędnych do ustawicznej pracy nad sobą, do rozwijania sztuki, zgłębiania sztuki a tym samym pogłębiania rozwoju osobowości artystycznej. <p>HISTORIA TAŃCA </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zdobycie wiedzy na temat źródeł tańca jako praktyki kulturowej oraz historycznych procesów odpowiadających za ewolucję jego form; ▪ rozumienie podstawowych linii rozwojowych historii tańca, funkcji tańca i sposobów periodyzacji historii tańca; ▪ rozumienie powiązań między historią tańca, a szerszymi zjawiskami kulturowymi (kinestetyczne wzorce kultury) i społecznymi (społeczne funkcje tańca), w szczególności ze zjawiskami ruchowymi w innych obszarach życia człowieka, np. sport, sztuki walki, taniec rozrywkowy; ▪ rozumienie powiązań między historią tańca a historią teatru i sztuk widowiskowych; ▪ umiejętność wskazania istotnych historycznie form, stylów i metod pracy tanecznej, przełomowych dzieł sztuki tanecznej oraz najważniejszych reprezentantów tych zjawisk (ze |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>szczególnym uwzględnieniem europejskiego kręgu kulturowego);</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ umiejętność analizy zjawisk historycznych w perspektywie porównawczej (w ujęciu synchronicznym i diachronicznym); ▪ umiejętność kreatywnego odniesienia do historycznych zjawisk – poszukiwanie własnych inspiracji, umiejętność uzasadniania korespondencji między własnymi poszukiwaniami a tradycją tańca, a także pogłębianie świadomości własnego warsztatu twórczego w oparciu o doświadczenia historyczne (rozumienie ciągłości tradycji tanecznej); ▪ umiejętność analizy historycznych źródeł pisanych na temat tańca, ikonografii, notacji ruchu oraz materiałów audiowizualnych, a także twórcze i indywidualne odniesienie się do nich; ▪ umiejętność tworzenia wypowiedzi ustnych i pisemnych o różnej długości (krótkie i rozbudowane formy). <p>FORMY TEATRU TAŃCA (TEORIA) </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ rozumienie specyfiki teatru tańca, jego historycznych, kulturowych i społecznych kontekstów rozwoju; ▪ nabycie umiejętności rozpoznawania i analizy różnych form teatru tańca – ich konstrukcji, stosowanych przez twórców środków wyrazu i charakterystycznych strategii choreograficznych; ▪ poznanie różnych stylów gry aktorskiej i form ruchowej interpretacji w obrębie współczesnych form teatru tańca i ruchu na podstawie konkretnych przykładów; ▪ przyswojenie narzędzi interpretacyjnych służących łączeniu teoretycznej refleksji z praktyką wykonawczą, pogłębianie świadomości twórczej, formułowanie krytycznej oceny działań twórczych innych artystów, jak i własnych poglądów twórczych; ▪ wykorzystanie zdobytej wiedzy do wypracowywania własnych sposobów wyrażania się poprzez formy teatru tańca w sposób odpowiadający własnej specjalności; |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <ul style="list-style-type: none"> ▪ kształtowanie kompetencji związanych z samodzielnym formułowaniem własnych poglądów w mowie i piśmie; ▪ rozwijanie umiejętności dyskusowania na temat specjalistycznych zagadnień. <p>FILOZOFIA </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ rozumienie istoty filozofii i potrzeby filozofowania w kontekście kulturowym i osobistym; ▪ rozwijanie umiejętności krytycznego, wieloaspektowego i twórczego myślenia; ▪ znajomość podstawowych koncepcji i pojęć filozoficznych; ▪ umiejętność kwestionowania i kontrargumentowania określonych propozycji filozoficznych i światopoglądowych; ▪ umiejętność przeprowadzenia rzetelnej merytorycznej dyskusji. <p>ESTETYKA </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ umiejętność krytycznego i twórczego myślenia o tańcu jako zjawisku estetycznym; ▪ znajomość różnorodności kryteriów estetycznych umożliwiających ocenę tańca jako takiego oraz własnej pracy artystycznej; ▪ umiejętność posługiwania się kategoriami estetycznymi; ▪ zrozumienie charakteru i zakresu ludzkiej różnorodności i jednolitości, widziane z różnych perspektyw (np. społecznej, kulturowej, ekologicznej, subkulturowej etc.); ▪ świadomość istoty i roli indywidualnego stylu; ▪ umiejętność zastosowania odpowiednich narzędzi do prowadzenia dyskusji w oparciu o interpretację, argumenty merytoryczne i waluatywne. |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p data-bbox="730 105 958 129">FILOZOFIA CIAŁA </p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="786 161 1644 185">▪ pogłębienie refleksji filozoficznej nad ciałem oraz fenomenem tańca; <li data-bbox="786 217 1839 240">▪ miejsce kategorii 'ciała' i 'cielesności' w refleksji filozoficznej, klasycznej i najnowszej; <li data-bbox="786 272 2002 344">▪ znajomość podstawowych elementów kategoryzujących ciało (ciało tańczące, ciało sceniczne) w kontekście przestrzeni, czasu, siły/energii, ekspresji, dźwięku, ciszy; <li data-bbox="786 376 1469 400">▪ rozumienie ciała jako narzędzia ekspresji artystycznej; <li data-bbox="786 432 1872 456">▪ umiejętność stosowania krytycznego myślenia o ciele – w tym o ciele aktora / tancerza; <li data-bbox="786 488 2002 560">▪ powiązanie technik tańca współczesnego z wiedzą filozoficzną i estetyczną a także socjologiczną i innymi dziedzinami humanistyki; <li data-bbox="786 592 2002 663">▪ umiejętność analizy i interpretacji dzieł scenicznych w kontekście zawartych w nich wątków filozoficznych; <li data-bbox="786 695 1783 719">▪ znajomość najważniejszych tekstów źródłowych i umiejętność ich odczytywania. <p data-bbox="730 807 976 831">WIEDZA O SZTUCE </p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="786 863 2002 935">▪ przyswojenie podstawowej wiedzy z zakresu historii, filozofii oraz teorii Foto-grafiki na tle wybranych nurtów historii sztuki; <li data-bbox="786 967 1335 991">▪ poznanie i praktykowanie Teorii Widzenia; <li data-bbox="786 1023 2002 1094">▪ rozumienie i krytyczny namysł nad podstawowymi liniami rozwojowymi w historii i teorii sztuki, ze szczególnym ukierunkowaniem na historię, teorię i praktykę sztuki fotografii; <li data-bbox="786 1126 1435 1150">▪ orientacja we współczesnej literaturze przedmiotu; <li data-bbox="786 1182 2002 1254">▪ dostrzeganie i rozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów – umiejętność wykorzystywania zdobytej wiedzy w dalszym rozwoju artystycznym; <li data-bbox="786 1286 2002 1358">▪ umiejętność kreatywnej i zarazem krytycznej analizy i interpretacji zjawisk sztuki współczesnej, z silnym akcentem położonym na sztukę fotografii – fotografii; |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <ul style="list-style-type: none"> ▪ zdobycie praktycznych umiejętności w zakresie fotografii analogowej (obsługa analogowego aparatu fotograficznego, praca na materiałach światłoczułych 35 mm, nabycie umiejętności „malowania światłem”, nabycie umiejętności wywoływania monochromatycznych negatywów 35 mm); ▪ twórcze wykorzystanie zdobytych umiejętności podczas samodzielnej realizacji autorskiego projektu związanego z tematyką zajęć; ▪ umiejętność tworzenia rozbudowanych prezentacji werbalnych (ustnych i pisemnych) oraz wizualnych na tematy związane z pracownią, a tym samym ze specjalnością zawodową; ▪ umiejętność krytycznej oceny własnych działań twórczych oraz zdolność poddania takiej ocenie innych przedsięwzięć z zakresu kultury, sztuki i innych dziedzin działalności artystycznej w obrębie sztuk widowiskowych, w tym sztuk wizualnych; ▪ uzyskanie odpowiedniego przygotowania, wiedzy i umiejętności niezbędnych do ustawicznej pracy nad sobą, do rozwijania sztuki, zgłębiania sztuki a tym samym pogłębiania rozwoju osobowości artystycznej. <p>ANTROPOLOGIA SZTUK WIDOWISKOWYCH </p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ poznanie i rozumienie podstawowych linii rozwojowych na polu antropologii kulturowej, ze szczególnym ukierunkowaniem na antropologię sztuk widowiskowych oraz antropologię doświadczenia; ▪ uzyskanie biegłości i orientacji w fachowej literaturze przedmiotu; ▪ zdobycie i rozwijanie podstawowych narzędzi terminologicznych, metodologicznych, warsztatowych; ▪ nabycie umiejętności kontekstualnego myślenia; ▪ rozwinięcie empatii i uważności na Człowieka, bohatera refleksji antropologicznej; |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|---|---|
| | | <ul style="list-style-type: none"> ▪ nabycie umiejętności pracy terenowej w wybranym obszarze kulturowym; ▪ nabycie umiejętności tworzenia nowych – wywiedzionych z empirycznego procesu pracy – ścieżek narracyjnych (na polu sztuk widowiskowych); ▪ uzyskanie odpowiedniego przygotowania, wiedzy i umiejętności niezbędnych do ustawicznej pracy nad sobą, do rozwijania kunsztu, zgłębiania sztuki a tym samym pogłębiania rozwoju osobowości artystycznej. |
| 8. | GŁÓWNE ZAGADNIENIA PROGRAMOWE MODUŁU | <p>W ramach modułu teoretycznego wyodrębniono TRZY CIĄGI PRZEDMIOTÓW:</p> <p style="text-align: center;">CIĄG 1</p> <p style="text-align: center;">TEATR I DRAMAT – TEORIA WIDOWISKA TEATRALNEGO</p> <p>Celem pierwszego ciągu jest poznanie, rozumienie i próba doświadczenia źródeł teatru, podstawowych linii rozwojowych w historii teatru, a także zapoznanie studentów z jakością i dynamiką przemian dokonujących się w europejskim teatrze dramatycznym – od starożytności do współczesności. To także rozbudzanie kreatywnego myślenia o tekście poprzez analizę treściową i porównawczą. Takie wprowadzenie zapewnia przede wszystkim przedmiot <i>Teatr i dramat</i>. Student nabywa umiejętności lektury dramatu w kontekście tekstów teoretycznych, doskonali umiejętności analizy utworu dramatycznego – analiza i interpretacja wybranych dzieł dramatycznych dla poszczególnych kierunków dramatyczno-teatralnych. Wprowadzenie studentów w problematykę ewolucji funkcji przypisywanych sztuce scenicznej, w zagadnienia przemian przestrzeni teatralnej, w świat podstawowych dokonań dramatyczno-teatralnych (dramaturgicznych, reżyserskich, aktorskich, scenograficznych). Ciąg obejmuje również pracę z tekstami źródłowymi: manifestami, zapisami i opisami przedstawień. Ponadto w jego przebiegu na przestrzeni dwóch lat wpisane jest uczestnictwo w wykładach, konferencjach, wystawach oraz przedstawieniach teatralnych. Akcent położony jest tu na „żywe doświadczenie” teatru, w tym jego</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>historii. W ścieżce zwraca się uwagę na estetyczne i filozoficzne poszukiwania wybitnych indywidualności twórczych, poszerzenie wiedzy w zakresie kontekstu historycznego i kulturowego sztuki oraz jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia. Przedłużeniem tego procesu jest nabywanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w akcie twórczym – poszukiwanie inspiracji do stworzenia indywidualnej wypowiedzi artystycznej. Natomiast przedmiot <i>Teoria widowiska teatralnego</i> stanowi naturalną kontynuację i rozwinięcie powyższych zagadnień, poszerzając namysł oraz twórczą interpretację na szerokim polu sztuk widowiskowych. Jest przedmiotem specjalistycznym, realizowanym na końcowym etapie kształcenia. Umożliwia dojrzałe i wielostronne umówienie problematyki związanej ze sztukami widowiskowymi – widowiskami teatralnymi oraz widowiskami kulturowymi.</p> <p style="text-align: center;">CIĄG 2</p> <p style="text-align: center;">HISTORIA TAŃCA – FORMY TEATRU TAŃCA (TEORIA)</p> <p>Celem ścieżki jest poznanie i zrozumienie źródeł teatru tańca i zjawisk historycznych, które doprowadziły do pojawienia się współczesnych form tańca i ruchu. Student zapoznaje się z różnorodnymi materiałami poświęconymi historii teatru tańca, nie tylko literaturą pisaną, ale także ikonografią, materiałami audiowizualnymi, notacjami ruchu, itp. Potrafi świadomie odnieść się do wiedzy, tworząc własne ścieżki zainteresowań badawczych. Podstawowym kursem jest <i>Historia teatru tańca</i>, w ramach której student systematyzuje swoją wiedzę historyczną i problemową, realizując również zadania projektowe (indywidualne i zespołowe) by w sposób twórczy wykorzystać wiadomości do wspierania procesu twórczego, inspirowania się wybitnymi postaciami tańca. W ramach przedmiotu <i>Formy teatru tańca (teoria)</i> student otrzymuje metodologiczne wsparcie do analizowania różnych form współczesnego tańca i ruchu, orientujących się wobec głównej kategorii jaką jest „teatr tańca”, ale również wobec zjawisk pogranicznych. Ważnym elementem zajęć jest wspólna dyskusja i kształcenie umiejętności wypowiedzi i</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>budowania argumentacji. Przedmiot bezpośrednio koresponduje z <i>Formami teatru tańca (praktyka)</i> i opiera się na bezpośredniej współpracy pedagogów obu przedmiotów.</p> <p style="text-align: center;">CIĄG 3</p> <p style="text-align: center;">FILOZOFIA – ESTETYKA – FILOZOFIA CIAŁA –</p> <p style="text-align: center;">WIEDZA O SZTUCE – ANTROPOLOGIA SZTUK WIDOWISKOWYCH</p> <p>Celem ścieżki jest postawienie antropologii w centrum teoretycznego namysłu nad człowiekiem, będącej jego całościową, wielowymiarową wizją. Drugi cel to ogólny humanistyczny rozwój studenta i poszerzenie perspektywy studiów w zakresie teatru i tańca o wiedzę z zakresu <i>Filozofii</i> i <i>Estetyki</i>. Przedmiot <i>Filozofia</i> ukazuje różnorakie sposoby uprawiania refleksji filozoficznej. Stanowiąc prezentację zagadnień filozoficznych, przede wszystkim w ujęciu problemowym, umożliwia zapoznanie studentów z rozwojem problematyki oraz architektoniki filozofii. W ramach przedmiotu zaprojektowana jest prezentacja stanowisk w sporach ontologicznych, epistemologicznych, etycznych, jak również logiczno-metodologicznych oraz objaśnienie podstawowych pojęć filozoficznych. Dodatkowo wskazuje się na specyfikę, szczególne miejsce oraz znaczenie myślenia filozoficznego w dziejach kultury, w tym - sztuki. Z kolei <i>Estetyka</i> prezentuje główne stanowiska i problemy estetyki współczesnej będącej jedną z subdyscyplin filozoficznych i rozumianej głównie jako filozofia sztuki współczesnej. Podstawowe kategorie estetyczne (tj. piękno, wzniosłość, sztuka, forma, medium, estetyzacja, etc.) omówione zostaną w szerszym kontekście społeczno-kulturowym oraz skontekstualizowane przez sztukę współczesną. Moduł <i>Filozofia ciała</i> wykorzystuje nabytą przez studenta podstawową wiedzę z zakresu estetyki i filozofii w celu teoretycznej kontekstualizacji ciała – w tym ciała tańczącego. Przedmiot zapoznaje studenta z najważniejszymi tekstami i teoriami filozoficznymi, dedykowanymi ciału. Teksty źródłowe dobrane są pod kątem możliwości filozoficznego dopowiedzenia fenomenu tańca oraz pogłębienia świadomości własnej</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>cielesności. <i>Wiedza o sztuce</i> ma charakter pracowni teoretyczno-praktycznej, w ramach której studenci przyglądają się z bliska narzędziom wykorzystywanym w procesie kreacji teatru tańca, zarówno w aspekcie technologicznym, jak i artystycznym, odpowiednio w odniesieniu do wybranych obszarów historii i teorii sztuki (ze szczególnym uwzględnieniem fotografii, w tym analogowej, na tle ważniejszych nurtów i zjawisk historii sztuki). Student nie tylko poznaje inne dziedziny sztuki od strony aktu twórczego, ale również tworzy własne projekty, lecz również rozwija umiejętności mówienia i pisania o korespondencjach sztuki. Dla części studentów jest to również okazja do poznania specyfiki zawodów wspierających działalność teatralną (np. fotografii teatralnej, czy reżyserii światła). W ramach przedmiotu <i>Antropologia sztuk widowiskowych</i> realizowana jest problematyka zawierająca następujące zagadnienia: wyobrażenia antropologiczne; kategorie antropologii kulturowej i społecznej; wprowadzenie do antropologii widowiska kulturowego, antropologii teatru i tańca oraz antropologii doświadczenia; rola badań antropologicznych w kulturze; proces rozwoju kultury; tożsamość kulturowa, przenikanie, zderzenie kultur, dialog międzykulturowy. Antropologia widowisk traktowana jest tu przede wszystkim jako dziedzina dotycząca pamięci społecznej, zmagazynowanej w strukturach dramatycznych oraz ujmująca dynamiczne regularności wyuczonego i odtwarzanego zachowania. Celem spotkań w ramach pracowni antropologicznej jest zdobycie przez studentów podstawowych narzędzi: terminologicznych, metodologicznych, warsztatowych. Koncentracja na cielesnej naturze sztuk widowiskowych – ze szczególnym uwzględnieniem widowisk kulturowych (<i>cultural performance</i>). Wiedza – teoretyczna i ucieleśniona (<i>embodied knowledge</i>) stanowi punkt wyjścia do poznania i rozumienia człowieka w kulturze. Na zajęciach silny nacisk kładziony jest na poznanie poprzez doświadczenie. Połączenie zdobytej wiedzy i przemyśleń z jednostkowym, indywidualnym doświadczeniem terenowym oraz przeżyciem, celem stworzenia konkretnej ekspresji – narracji antropologicznej. Wiedza z zakresu etnografii, etnologii i antropologii kulturowej osadzona zostaje w perspektywie antropologii sztuk widowiskowych/antropologii widowisk, ze szczególnym ukierunkowaniem na antropologię doświadczenia.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|---------------------------|---|
| 9. | PODSTAWOWE KRYTERIA OCENY | <p data-bbox="734 105 1055 129">OGÓLNE KRYTERIA OCENY</p> <ul data-bbox="786 213 2007 671" style="list-style-type: none"> ▪ obecność na zajęciach [limit dopuszczalnych nieobecności ustala indywidualnie pedagog]; ▪ aktywne uczestnictwo w zajęciach; ▪ umiejętność twórczego i krytycznego namysłu nad podejmowanymi zagadnieniami; ▪ umiejętność synergicznego wykorzystywania zdobytych wiedzy i umiejętności; ▪ systematyczność; ▪ punktualność; ▪ uważność i koncentracja; ▪ na ostateczną ocenę (semestralną oraz roczną) składają się dwa komponenty: całościowy proces pracy studenta (nie mniej niż 50%) oraz finalny efekt (praca pisemna/projekt zaliczeniowy itp.). <p data-bbox="734 751 1917 834">Szczegółowe warunki oraz przebieg zaliczenia i egzaminu poszczególnych przedmiotów w ramach modułu ustala każdorazowo pedagog prowadzący przedmiot.</p> |
| 10. | ETYKIETA LEKCYJNA | <ul data-bbox="786 916 2007 1321" style="list-style-type: none"> ▪ punktualność; ▪ zakaz korzystania z telefonów komórkowych podczas zajęć (ew. dopuszczalne korzystanie z notatek zarchiwizowanych w telefonie); ▪ uważność oraz koncentracja; ▪ szacunek oraz empatia wobec współuczestników dyskusji/rozmowy/dialogu; ▪ praktykowanie tolerancji wobec odmiennych poglądów, stanowisk, ścieżek myślowych; ▪ dbałość o przestrzeń Spotkania oraz dyskusji - budowanie atmosfery otwartości dla wymiany i przepływu myśli wszystkich współuczestników. |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|-----------------------|--|
| 11. | LITERATURA PODSTAWOWA | <p data-bbox="730 105 1805 129">LITERATURA PODSTAWOWA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW W RAMACH MODUŁU:</p> <p data-bbox="730 213 965 237">TEATR I DRAMAT </p> <p data-bbox="730 322 1205 346">LITERATURA/ TEATR/ OPRACOWANIA:</p> <p data-bbox="730 376 1234 400">Aslan O., <i>Aktor XX wieku</i>, Warszawa 1978.</p> <p data-bbox="730 430 1330 454">Braun K., <i>Druga reforma teatru?</i>, Warszawa 1979.</p> <p data-bbox="730 485 1301 509">Braun K., <i>Przestrzeń teatralna</i>, Warszawa 1982.</p> <p data-bbox="730 539 1839 563">Fischer – Lichte E., <i>Estetyka performatywności</i>, przeł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2008.</p> <p data-bbox="730 593 1308 617">Kocur M., <i>Teatr antycznej Grecji</i>, Wrocław 2001.</p> <p data-bbox="730 647 1305 671">Kolankiewicz L., <i>Święty Artaud</i>, Warszawa 1988.</p> <p data-bbox="730 702 1543 726">Kornaś T., <i>Schola Teatru Węgajty. Dramat Liturgiczny</i>, Kraków 2012.</p> <p data-bbox="730 756 1364 780">Lehmann H.T., <i>Teatr postdramatyczny</i>, Kraków 2004.</p> <p data-bbox="730 810 1697 834">Morawiec E., <i>Jerzy Grzegorzewski - mistrz światła i wizji, „Arcana”</i>: Kraków 2006.</p> <p data-bbox="730 865 1850 888">Niziołek G., <i>Ciało i słowo. Szkice o teatrze Tadeusza Różewicza</i>, Wydawnictwo Literackie 2004.</p> <p data-bbox="730 919 1431 943">Osiński Z., <i>Grotowski i jego Laboratorium</i>, Warszawa 1980.</p> <p data-bbox="730 973 2002 1051"><i>O dramacie. Od Hugo do Witkiewicza. Poetyki. Manifesty. Komentarze</i>, pod red. E. Udalskiej, Warszawa 1993.</p> <p data-bbox="730 1082 1391 1106">Pavis P., <i>Słownik terminów teatralnych</i>, Wrocław 1998.</p> <p data-bbox="730 1136 1821 1160">Pleśniarowicz K., <i>Kantor – artysta końca wieku</i>, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław 1997.</p> <p data-bbox="730 1190 1619 1214">Pleśniarowicz K., <i>Teatr śmierci Tadeusza Kantora</i>, Verba, Chotomów 1990.</p> <p data-bbox="730 1244 1453 1268">Prussak M., <i>Wyspiański w labiryncie teatru</i>, Warszawa 2005.</p> <p data-bbox="730 1299 1574 1323">Semil M., Wyśńska E., <i>Słownik współczesnego teatru</i>, Warszawa 1980.</p> <p data-bbox="730 1353 1547 1377"><i>Teatr dell arte, wybór tekstów</i>, A. Chałupnik [et al.], Warszawa 2016.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>LITERATURA/ TEATR/ TEKSTY ŹRÓDŁOWE:</p> <p>Appia A., <i>Dzieła sztuki żywej i inne prace</i>, Warszawa 1974.</p> <p>Artaud A., <i>Teatr i jego sobowtór</i>, przeł. J. Błoński, Warszawa 1966.</p> <p>Arystoteles, <i>Poetyka</i>, przekł. H. Podbielski, Wrocław 2006.</p> <p>Craig E.G., <i>O sztuce teatru</i>, Warszawa 1985.</p> <p>Diderot D, <i>Pisma estetycznoteatralne</i>, oprac. M. Dębowski, Gdańsk 2008.</p> <p>J. Grotowski. <i>Teksty zebrane</i>, zespół red. A. Adamiecka-Sitek [et al.], Warszawa 2012.</p> <p>Kantor T., <i>Teatr śmierci: teksty z lat 1975 – 1984</i>, Wrocław 2004.</p> <p>T. Kantor, <i>Lekcje mediolańskie</i>, Cricoteca 1991.</p> <p>T. Kantor, <i>Matamorfozy. Teksty o latach 1938 -1974</i>, Cricoteca 2000 (wybór).</p> <p>Meyerhold W., <i>Przed rewolucją (1905-1917)</i>, przeł. A. Drawicz, J. Koenig, Warszawa 1988.</p> <p>Nietzsche F., <i>Narodziny tragedii albo Grecy i pesymizm</i>, przeł. B. Baran, Warszawa 2009.</p> <p>Stanisławski K., <i>Praca aktora nad sobą [w:] Pisma T.2., cz.1.:Praca aktora nad sobą w twórczym procesie przeżywania</i>, Kraków 2010.</p> <p>Stanisławski K., <i>Praca aktora nad rolą</i>, Kraków 2011.</p> <p>LITERATURA/ DRAMAT/OPRACOWANIA:</p> <p>Fuchs E., <i>Śmierć postaci scenicznej</i>, „Dialog” 1989, nr.11-12.</p> <p>Kott J., <i>Zjadanie bogów. Szkice o tragedii greckiej</i>, Kraków 1986.</p> <p>Kott J., <i>Szkice o Szekspirze</i>, Warszawa 1961.</p> <p>Krajewska A., <i>Dramat i teatr absurdu w Polsce</i>, Poznań 1996.</p> <p>Krajewska A., <i>Dramat współczesny: teoria i interpretacja</i>, Poznań 2005.</p> <p>Sarazac J.P., <i>Słownik dramatu nowoczesnego i najnowszego</i>, przeł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2007.</p> <p>Ubersfeld A., <i>Czytanie dramatu</i>, przeł. J. Żurowska, Warszawa 2002.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>TEKSTY DRAMATYCZNE:</p> <p>Ajschylos, <i>Oresteja</i> [w:] <i>Antologia tragedii greckiej</i>, przeł. S. Srebrny, Kraków 1975.</p> <p>Beckett S. dramaty wybrane.</p> <p>Calderon de la Barca P., <i>Życie jest snem</i>, imit. J.M. Rymkiewicz, Warszawa 1971.</p> <p>Czechow A., <i>Mewa</i> [w:] <i>Wybór dramatów</i>, Wrocław 1979.</p> <p>Eurypides, <i>Medea</i> [w:] <i>Antologia tragedii greckiej</i>, przeł. J. Łanowski, Kraków 1975.</p> <p>Eurypides, <i>Bachantki</i> [w:] <i>Tragedie</i>, przeł. J. Łanowski, Warszawa 1980.</p> <p>Genet J. dramaty wybrane.</p> <p>Gombrowicz W. dramaty wybrane.</p> <p>Mikołaj z Wilkowiecka, <i>Historyja o chwalebnyim Zmartwychwstaniu Pańskim</i>, Wrocław 1971.</p> <p>Różewicz T. dramaty wybrane.</p> <p>Sofokles, <i>Król Edyp</i> [w:] <i>Antologia tragedii greckiej</i>, przeł. K. Morawski, Kraków 1975.</p> <p>Szekspir W. dramaty wybrane.</p> <p>Wyspiański S., <i>Hamlet</i>, oprac. M. Prussak, Wrocław 2007.</p> <p>Wyspiański S., <i>Akropolis</i>, oprac. E. Miodońska-Brookes, Kraków 1985.</p> <p>Wyspiański S., <i>Powrót Odysa</i>, Wrocław-Kraków 1984.</p> <p>TEORIA WIDOWISKA TEATRALNEGO </p> <p><i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, oprac. A. Chałupnik [et al.], Warszawa 2005.</p> <p>Ch. Balme, <i>Wprowadzenie do nauki o teatrze</i>, przekł. W. Dudzik i M. Leyko, Warszawa 2002.</p> <p>E. Barba, N. Savarese, <i>Sekretna sztuka aktora. Słownik antropologii teatru</i>, tłum. J. Fret [et al.], Wrocław 2005.</p> <p>E. Barba, <i>Canoe z papieru. Traktat o Antropologii Teatru</i>, przekład L. Kolankiewicz, D. Wiergowska-Janke, Wrocław 2007.</p> <p>M. Carlson, <i>Performans</i>, tłum. E. Kubikowska, Warszawa 2007.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>H. T. Lehmann, <i>Teatr postdramatyczny</i>, przekł. D. Sajewska, M. Sugiera, Kraków 2004.</p> <p>E. Fischer-Lichte, <i>Estetyka performatywności</i>, przekł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2008.</p> <p>A. Peterson Royce, <i>Antropologia sztuk widowiskowych</i>, przekł. N. Moszkowicz, Warszawa 2010.</p> <p>J. M. Pradier, <i>Ciało widowiskowe: etnoscenologia sztuk widowiskowych</i>, przeł. K. Bierwiazzonek, Warszawa 2012.</p> <p><i>Problemy teorii dramatu i teatru</i>, wybór i oprac. J. Degler, Wrocław 1988.</p> <p>R. Schechner, <i>Performatyka. Wstęp</i>, tłum. T. Kubikowski, Wrocław 2006.</p> <p>HISTORIA TAŃCA </p> <p>E. Barba, N. Savarese, <i>Sekretna sztuka aktora. Słownik antropologii teatru</i>, tłum. J. Fret [et al.], Wrocław 2005.</p> <p>D. Bablet, <i>Rewolucje sceniczne XX wieku</i>, tłum. Z. Strzelecki, K. Mazur, Warszawa 1980.</p> <p>S. Banes, <i>Terpsychora w tenisówkach. Taniec post-modern</i>, Warszawa 2014.</p> <p>S. J. Cohen, <i>International encyclopedia of dance</i>, Oxford univ. press, 2004.</p> <p>S. Drajewski, <i>Conrad Drzewiecki. Reformator polskiego baletu</i>, Poznań 2014.</p> <p>A. Dziurosz, <i>Fenomen Piny Bausch</i>, Warszawa 2005.</p> <p>I. Duncan, <i>Moje życie</i>, przekł. K. Bunsch, Kraków 1969.</p> <p>E. Fischer-Lichte, <i>Estetyka performatywności</i>, przekł. M. Borowski, M. Sugiera, Kraków 2008.</p> <p>W. Klimczyk, <i>Wirus mobilizacji: taniec a kształtowanie się nowoczesności (1455-1795)</i>, , Kraków 2015.</p> <p>W. Klimczyk, <i>Wizjonerzy ciała: panorama współczesnego teatru tańca</i>, Kraków 2010.</p> <p>M. Kocur, <i>Źródła teatru</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, 2013.</p> <p>A. Królca, <i>Sztuka do odkrycia: szkice o polskim tańcu</i>, Tarnów 2011.</p> <p>R. Lange, <i>O istocie tańca i jego przejawach w kulturze: perspektywa antropologiczna</i>, Poznań 2009.</p> <p>H. T. Lehmann, <i>Teatr postdramatyczny</i>, przekł. D. Sajewska, M. Sugiera, Kraków 2004.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>Lukian z Samosate, <i>Dialog o tańcu</i>, przekł. J. W. Reiss, Warszawa 1951.</p> <p>W. Niżyński, <i>Dziennik</i>, przekł. G. Wiśniewski, Warszawa 2016.</p> <p>A. Peterson-Royce, <i>Antropologia tańca</i>, przekł. J. Łumiński, Warszawa 2014.</p> <p><i>Polskie artystki awangardy tanecznej: historie i rekonstrukcje</i>, red. J. Szymajda, Warszawa 2017.</p> <p>J. Szymajda, <i>Estetyka tańca współczesnego w Europie po roku 1990</i>, Kraków 2013.</p> <p><i>Świadomość ruchu. Teksty o tańcu współczesnym</i>, red. J. Majewska, Kraków 2013.</p> <p>I. Turska, <i>Z dziejów tańca współczesnego</i>, Warszawa 1980.</p> <p>I. Turska, <i>Krótki zarys historii tańca i baletu</i>, Kraków 1983.</p> <p>T. Wysocka, <i>Dzieje baletu</i>, Warszawa 1970.</p> <p>FORMY TEATRU TAŃCA (TEORIA) </p> <p>E. Barba, N. Savarese, <i>Sekretna sztuka aktora. Słownik antropologii teatru</i>, tłum. J. Fret [et al.], Wrocław 2005.</p> <p>E. N. Franklin, <i>Świadomość ciała. Wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu</i>, przekł. Z. Zembaty, Kined 2007.</p> <p>D. Humphrey, <i>The Art. of Making Dances</i>, US 1992.</p> <p>W. Klimczyk, <i>Wizjonerzy ciała: panorama współczesnego teatru tańca</i>, Kraków 2010.</p> <p><i>My, Taniec. Antologia polskiej krytyki tańca po 1989 roku</i>, pod red. J. Majewskiej, Centrum Sztuki Mościce, Mościce 2013.</p> <p>J. Newlove, J. Dalby, <i>Laban dla wszystkich</i>, Kined 2011.</p> <p><i>Pokolenie solo. Choreografowie w rozmowach z Anną Królicą</i>, Kraków 2013.</p> <p><i>Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca</i>, red. S. Nieśpiałowska-Owczarek, K. Słoboda, Łódź 2013.</p> <p>R. Shusterman, <i>Świadomość ciała. Dociekania z zakresu somaestetyki</i>, przekł. W. Małecki, S. Stankiewicz, red. nauk. K. Wilkoszewska, Kraków 2016.</p> <p><i>Świadomość ruchu. Teksty o tańcu współczesnym</i>, red. J. Majewska, Kraków 2013.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>FILOZOFIA </p> <p>T. Nagel, <i>Co to wszystko znaczy?</i>, Warszawa 1998.</p> <p>R. Rorty, <i>Filozofia a zwierciadło natury</i>, Warszawa 1994.</p> <p>A. B. Stępień, <i>Wstęp do filozofii</i>, Lublin 2007.</p> <p>W. Stróżewski, <i>Istnienie i sens</i>, Kraków 1994.</p> <p>E. Martens, <i>Filozofia. Podstawowe pytania</i>, Warszawa 2000.</p> <p>A. Anzenbacher, <i>Wprowadzenie do etyki</i>, Warszawa 2008.</p> <p>ESTETYKA </p> <p>Z. Bauman, <i>Między chwilą a pięknem. O sztuce w rozpędzonym świecie</i>, Łódź 2010.</p> <p>K. Wilkoszewska, <i>Wariacje na postmodernizm</i>, Kraków 2001.</p> <p>R. Nycz (red.), <i>Postmodernizm. Antologia przekładów</i>, Kraków 1996.</p> <p>A. Zeidler-Janiszewska (red.), <i>Problemy ponowoczesnej pluralizacji kultury</i>, Poznań 1998.</p> <p>M. Popczyk (red.), <i>Muzeum sztuki. Antologia tekstów</i>, Kraków 2006.</p> <p>I. Lorenc, <i>Minima aesthetica. Szkice o estetyce późnej nowoczesności</i>, Warszawa 2010.</p> <p>T. Pękala, <i>Awangarda i ariergarda. Filozofia sztuki nowoczesnej</i>, Lublin 2000.</p> <p>G. Dziamski, <i>Postmodernizm wobec kryzysu estetyki współczesnej</i>, Poznań 1996.</p> <p>FILOZOFIA CIAŁA </p> <p>K. Wieczorkiewicz, J. Bator (red.), <i>Ucieleśnienia</i>, Warszawa 2007.</p> <p>P. Błajet, <i>Ciało w kulturze współczesnej</i>, Olsztyn 2005.</p> <p>Z. Bauman, <i>Ciało i przemoc w obliczu ponowoczesności</i>, Warszawa 2009.</p> <p>A. Łuksza, <i>Glamour, kobiecość, widowisko</i>, Warszawa 2016.</p> <p><i>Historia ciała</i>, t.1 - 3, Gdańsk 2014.</p> <p>T. Ciesielski, <i>Taneczny umysł. Teatr ruchu i tańca w perspektywie neurokognitywistycznej</i>, Łódź 2014.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | <p>J. Kowalska, <i>Taniec Drzewa Życia. Uniwersalia kulturowe w tańcu</i>, Warszawa 1991.</p> <p>R. Lange, <i>O istocie tańca i jego przejawach w kulturze. Perspektywa antropologiczna</i>, Kraków 1986.</p> <p>J. Szymajda, <i>Estetyka tańca współczesnego w Europie po roku 1990</i>, Kraków 2013.</p> <p>M. Rogowska-Stangret, <i>Ciało – poza Innością i Tożsamością. Trzy figury ciała w filozofii współczesnej</i>, Gdańsk 2018.</p> <p>R. Shusterman, <i>Świadomość ciała. Dociekania z zakresu somaestetyki</i>, przekł. W. Małecki, red. nauk. K. Wilkoszewska, Kraków 2016.</p> <p>WIEDZA O SZTUCE </p> <p>R. Barthes, <i>Światło obrazu. Uwagi o fotografii</i>, przeł. J. Trznadel, Warszawa 2008.</p> <p>J. Bułhak, <i>Estetyka światła. Zasady fotografiki</i>, Wilno 1936.</p> <p>J. Bułhak, <i>Fotografika. Zarys fotografii artystycznej</i>, Warszawa 1930.</p> <p>G. Dziamski, <i>Postmodernizm wobec kryzysu estetyki współczesnej</i>, Poznań 1996.</p> <p>U. Eco, <i>Dzieło otwarte: forma i nieokreśloność w poetykach współczesnych</i>, przeł. L. Eustachiewicz, Warszawa 2008.</p> <p>S. Edwards, <i>Fotografia. Bardzo krótkie wprowadzenie</i>, przeł. M.K. Zwierzdzyński, Kraków 2014.</p> <p>K. Olechnicki, <i>Antropologia obrazu. Fotografia jako metoda, przedmiot i medium nauk społecznych</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa 2003.</p> <p>E. Panofsky, <i>Ikonografia i ikonologia [w:] Studia z historii sztuki</i>, Warszawa 1971</p> <p>A. Rouille, <i>Fotografia. Między dokumentem a sztuką współczesną</i>, przekł. O. Hedemann, Kraków 2007.</p> <p>R. Shusterman, <i>Myślenie ciała. Eseje z zakresu somaestetyki</i>, Warszawa 2016.</p> <p>S. Sontag, <i>O fotografii</i>, przeł. S. Magala, Kraków 2009.</p> <p>W. Strzemiński, <i>Teoria widzenia</i>, Łódź 2016.</p> <p>H. Wölfflin, <i>Podstawowe pojęcia historii sztuki. Problem rozwoju stylu w sztuce nowożytnej</i>, Wrocław 1962.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|--|
| | | <p>ANTROPOLOGIA SZTUK WIDOWISKOWYCH </p> <p>Bachtin M., <i>Ludowe formy świąt karnawałowych</i> [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, red. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005.</p> <p>Bruner E.M., <i>Etnografia jako narracja</i> [w:] <i>Antropologia doświadczenia</i>, red. V.W. Turner, E.M. Bruner, przekł. E. Klekot, A. Szurek, Kraków 2011.</p> <p>Bruner E.M., <i>Przeżycie i jego ekspresje</i> [w:] <i>Antropologia doświadczenia</i>, red. V.W. Turner, E.M. Bruner, przekł. E. Klekot, A. Szurek, Kraków 2011.</p> <p>Caillois R., <i>Człowiek i sacrum</i>, przekł. A. Tatarkiewicz, E. Burska, Warszawa 2009.</p> <p>Debord G., <i>Spółczesność spektaklu oraz Rozważania o społeczeństwie spektaklu</i>, przeł. M. Kwaterko, Warszawa 2013.</p> <p>Duvignaud J., <i>Dar z niczego. O antropologii święta</i>, przekł. Ł. Jurasz-Dudzik, Warszawa 2011.</p> <p>Hastrup K., <i>Droga do antropologii. Między doświadczeniem a teorią</i>, przekł. E. Klekot, Kraków 2008.</p> <p>Huizinga J., <i>Homo ludens. Zabawa jako źródło kultury</i>, przeł. M. Kurecka, W. Wirpsza, Warszawa 1967.</p> <p>Kolankiewicz L., <i>Samba z bogami. Opowieść antropologiczna (fragmenty)</i>, Warszawa 2007.</p> <p>Levi-Strauss C., <i>Smutek tropików (fragmenty)</i>, przekł. A. Steinsberg, Warszawa 2008.</p> <p>Mauss M., <i>Szkic o darze</i> [w:] <i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, red. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005.</p> <p><i>Metody badań jakościowych</i>. Tom 1, red. N. K. Denzin, Y.S. Lincoln, red. Nauk. Wyd. pol. K. Podemski, Warszawa 2009.</p> <p>Peterson Royce A., <i>Antropologia sztuk widowiskowych (fragmenty)</i>, przekł. N. Moszkowicz, Warszawa 2010.</p> <p><i>Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego (wybrane rozdziały)</i>, red. J. J. MacAloon, przekł. K. Przyłuska-Urbanowicz, Warszawa 2009.</p> <p>Schechner R., <i>Performatyka. Wstęp (fragmenty)</i>, przekł. T. Kubikowski, Wrocław 2006.</p> <p>Schechner R., <i>Przyszłość rytuału</i>, przekł. T. Kubikowski, Warszawa 2000.</p> |

| L.p. | SYLABUS MODUŁU | Część A |
|------|----------------|---|
| | | Turner V., <i>Dewey, Dilthey i gra społeczna: szkic z zakresu antropologii doświadczenia</i> [w:] <i>Antropologia doświadczenia</i> , red. V.W. Turner, E.M. Bruner, przekł. E. Klekot, A. Szurek, Kraków 2011. Turner V., <i>Od rytuału do teatru. Powaga zabawy (fragmenty)</i> , przekł. M.J. Dziekanowie, Warszawa 2005. |

| Symbol efektów dla kierunku | ZAMIERZONE EFEKTY UCZENIA SIĘ po ukończeniu studiów na kierunku AKTORSTWO | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| | WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie w zakresie wiedzy o realizacji prac artystycznych | | |
| KA_W01 | poprzez indywidualną pracę i poszukiwania osiąga gruntowną znajomość repertuaru związanego z kierunkiem i specjalnością w perspektywie porównawczej | P7U_W | P7S_WG P7S_WK |
| KA_W02 | posiada wiedzę z zakresu środków warsztatowych w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów artystycznych w obszarze sztuki teatralnej i filmowej oraz pokrewnych gatunków sztuki widowiskowej | P7U_W | P7S_WG |
| KA_W03 | zna style gry aktorskiej i formy ruchowej interpretacji (w tym najnowsze techniki i narzędzia stosowane przez wybitnych twórców) | P7U_W | P7S_WG |

| Symbol efektów dla kierunku | WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_W04 | posiada świadomość funkcji społecznej, ideowej i estetycznej kreowanej postaci | P7U_W | P7S_WK P7S_WG |
| KA_W05 | wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiów, a także wykorzystuje tę wiedzę dla dalszego artystycznego rozwoju | P7U_W | P7S_WG |

| Symbol efektów dla kierunku | WIEDZA: absolwent/absolwentka - zna i rozumie W zakresie rozumienia kontekstu dyscyplin artystycznych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_W06 | zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru i filmu oraz wybranych gatunkach sztuk widowiskowych i zna literaturę związaną z tymi zagadnieniami | P7U_W | P7S_WG |
| KA_W07 | dysponuje poszerzoną wiedzą na temat kontekstu historycznego i kulturowego sztuki i jej związków z innymi dziedzinami współczesnego życia, potrafi samodzielnie rozwijać tę wiedzę w sposób odpowiadający swojej specjalności | P7U_W | P7S_WG PS7_WK |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi w zakresie ekspresji artystycznej | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U01 | posiada rozwiniętą osobowość artystyczną, umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych | P7U_U | P7S_UW P7S_UO |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi w zakresie realizacji prac artystycznych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U02 | wykazuje umiejętność rozumienia specyfiki różnych form dramatycznych oraz istoty konstrukcji scenariusza, samodzielnego oceniania tekstu literackiego i możliwości jego adaptacji dla teatru, filmu i innych pokrewnych gatunków sztuki widowiskowej | P7U_U | P7S_UW P7S_UU |
| KA_U03 | posiada umiejętność praktycznego wykorzystania walorów interpretacji literackiej poszczególnych scen, dialogów, postaci dramatycznych w kształtowaniu roli aktorskiej | P7U_U | P7S_UW P7S_WG |
| KA_U05 | posiada zdolność kreatywnego myślenia o tekście, a także wypracowywania własnych sposobów wyróżniania i interpretowania tworzywa dramatycznego, dokonywania analizy treściowej i porównawczej | P7U_U | P7S_UW P7S_WK |
| KA_U06 | posiada wyspecjalizowane umiejętności w aspekcie rzemieślniczym i twórczym związane z kierunkiem studiów | P7U_U | P7S_UW |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi w zakresie realizacji prac artystycznych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U07 | jest przygotowany/przygotowana do współdziałania z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym) i zdolny/zdolna do podjęcia wiodącej roli w takich zespołach | P7U_U | P7S_UO P7S_UK PS7_KR |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi w zakresie umiejętności warsztatowych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U08 | posiada umiejętności z zakresu warsztatu w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów artystycznych | P7U_U | P7S_UW P7S_UU |
| KA_U12 | posiada umiejętność samodzielnej analizy tekstu literackiego oraz wytwarzania i zapamiętywania określonych stanów emocjonalnych poprzez logiczne i konsekwentne działanie słowem i ekspresją ciała | P7U_U | P7S_UW P7S_WK P7S_UU |
| KA_U15 | zna techniki warsztatowe, umożliwiające ciągły rozwój poprzez samodzielną pracę; przez dalsze indywidualne studia powinien/powinna rozwijać nabyte umiejętności służące tworzeniu, realizowaniu i wyrażaniu własnych koncepcji artystycznych | P7U_U | P7S_UW P7S_UU |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi W zakresie umiejętności werbalnych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U17 | posiada umiejętności tworzenia rozbudowanych prezentacji słownych w formie ustnej i pisemnej na tematy związane z ich specjalnością, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych i różnych źródeł | P7U_U | P7S_UK |
| KA_U18 | potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi w dziedzinie sztuki | P7U_U | P7S_UW P7S_UU |
| KA_U19 | potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców | P7U_U | P7S_UK |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi W zakresie umiejętności werbalnych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_U20 | potrafi dyskutować na temat specjalistycznych zagadnień sztuk filmowych i teatralnych oraz prowadzić debatę w zróżnicowanym środowisku z zachowaniem szacunku dla wzajemnych poglądów | P7U_U | P7S_UK P7S_UW P7S_KO |

| Symbol efektów dla kierunku | UMIEJĘTNOŚCI: absolwent/absolwentka – potrafi W zakresie publicznych prezentacji | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_U22 | przyswoił/przyswoiła sobie formy zachowań związane z występami publicznymi podchodząc do nich w sposób wysoce odpowiedzialny, wykazuje umiejętność nawiązania kontaktu z publicznością | P7U_U | P7S_UK P7S_UO |

| Symbol efektów dla kierunku | KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do W zakresie niezależności | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_K01 | kompetentnego, samodzielnego i świadomego wykorzystania zdobytej wiedzy (także pochodzącej od ekspertów) w obrębie kierunku oraz w ramach innych działań kulturotwórczych, także w warunkach ograniczonego dostępu do potrzebnych informacji | P7U_K | P7S_KR P7S_KO |
| KA_K02 | inicjowania działań artystycznych oraz podejmowania projektów o charakterze interdyscyplinarnym we współpracy z przedstawicielami innych dziedzin sztuki i nauki | P7U_K | P7S_KO P7S_KR |
| KA_K03 | świadomego i odpowiedzialnego przewodniczenia różnorodnym działaniom zespołowym w obrębie sztuk teatralnych i filmowych | P7U_K | P7S_KK P7S_KO P7S_KR |
| KA_K04 | świadomego zaplanowania swojej ścieżki kariery zawodowej w oparciu o zdobyte na studiach umiejętności i wiedzę, z wykorzystaniem wiedzy zdobytej w procesie ustawicznego samokształcenia | P7U_U | PS7_KR PS7_UU |

| Symbol efektów dla kierunku | KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do W zakresie niezależności | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_K05 | prowadzenia negocjacji i koordynowania organizacji przedsięwzięcia także w roli lidera/liderki | P7U_U | PS7_KR P7S_UO |
| KA_K06 | ciągłego rozwoju poprzez samodzielną pracę oraz inspirowania i organizowania procesu doskonalenia umiejętności warsztatowych innych osób | P7U_U | PS7_KR P7S_UU P7S_KK P7S_KO |
| KA_K07 | formułowania krytycznej oceny własnych działań twórczych i artystycznych oraz poddania takiej ocenie przedsięwzięć z zakresu kultury i sztuki | P7U_K | P7S_KK |

| Symbol efektów dla kierunku | KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do W zakresie uwarunkowań psychologicznych | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_K08 | wykorzystywania mechanizmów psychologicznych wspomagających jego/jej działania w obrębie twórczości własnej i bezpiecznego funkcjonowania na współczesnym rynku pracy | P7U_K | P7S_KK P7S_KO |

| Symbol efektów dla kierunku | KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do W zakresie komunikacji społecznej | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|--|---|--|
| KA_K09 | funkcjonowania w społeczeństwie w zakresie wykonywania własnych działań artystycznych i swobodnego komunikowania się w rzeczywistości zawodowej aktora/aktorki | P7U_K | P7S_KO P7S_KR |
| KA_K10 | prezentowania skomplikowanych i specjalistycznych zadań i treści w przystępnej formie, w sposób zrozumiały dla osób niemających doświadczenia w pracy nad projektami artystycznymi, w tym z zastosowaniem technologii informacyjnych | P7U_K | P7S_KO P7S_KR |

| Symbol efektów dla kierunku | KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent/absolwentka jest gotów/gotowa do W zakresie komunikacji społecznej | Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK | Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK |
|-----------------------------|---|---|--|
| KA_K11 | podejmowania refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną pracą i etosem zawodu | P7U_K | P7S_KO P7S_KR |

Podpis lidera modułu:

Adriana Świątek

Podpis dziekana:

Data zatwierdzenia sylabusa: